

[Tove Lindbo Larsen]

tion for, at de løsninger, vi peger på, giver klagerne en bedre behandling.

Fru Lis Noer Holmberg sagde: Jamen der er en pukkel, der skal afvikles, og det må man gøre noget for. Den situation har vi oplevet tidligere, at man har sat nogle ekstra ressourcer ind i en periode for at få afviklet puklen, men så viser det sig, at snart er den der igen. Altså det er ikke nok, at man sætter nogle flere medarbejdere ind, så man hurtigt kan få afviklet de sager, der ligger og venter. Det er selvfølgelig en fordel lige i øjeblikket, men resultatet har jo været, at man i løbet af kort tid igen har den lange sagsbehandlingstid, og det er den, vi meget gerne vil have ændret.

Jeg er enig med fru Inger Stilling Pedersen i, at det er borgernes situation, vi stadig skal have for øje. Det er ikke bare et spørgsmål om, at man har nogle administrative forretningsgange, som ikke er til at ændre; man skal se det ud fra det synspunkt, at borgerne har brug for en ændring af systemet. For os er det en indlysende ret, at der skal være en hurtig, effektiv og gennemskuelig behandling af klagesagerne. Og vi vil meget gerne være med til at afskaffe dobbeltadministrationen, vi vil gerne fjerne bureaukratiet, og vi vil gerne ændre på uklare principper i sagsbehandlingen.

Vi har sat nogle frister for et sagsforløb, og man kunne så spørge: Jamen er der ikke en risiko for, at det så tager den tid, som der står. Derfor har vi udtrykkeligt gjort opmærksom på, at der er tale om maksimumtidsfrister, og vi mener helt bestemt, at ukomplicerede sager godt kan afvikles på 3 måneder. Vi har også diskuteret med hinanden og andre, om det nu var rigtigt at sætte fristen på 6 måneder til komplicerede sager. Jeg vil ikke sige, at man helt bombastisk skal sige: 6 måneder, færdigt arbejde! Vi er villige til at se på, om vi kan finde en formulering, men det må i hvert fald ikke føre til, at vi har en behandlingstid, som vi kan konstatere det i dag, på mellem 1 og 2 år. Det er helt urimeligt, selv om det er komplicerede sager, man har med at gøre.

Så har vi peget på, at man må ændre sekretariatsfunktionen lidt, og det er vores opfattelse, at det vil være mest hensigtsmæssigt, om man giver Patientklagenævnet et selvstændigt sekretariat. Vi mener, at man derved kunne få en hurtigere og mere effektiv behandling.

Så tror jeg, det var ministeren, der sagde, at det var lidt kedeligt, hvis man gik glip af nogle oplysninger i Sundhedsstyrelsen med hensyn til de erfaringer, man får ved at behandle klagesager. Det er jo netop vores hensigt, som vi også skriver i forslaget, at der skal ske en indberetning både fra Patientklagenævnet og fra dem, der behandler sagerne. Her talte vi om embedslægerne, som også SF var positiv over for. Vi mener, at hvis man har et krav om, at der skal ske en indberetning, vil man også kunne få glæde af de indhøstede erfaringer.

Det er magtpåliggende for os at gøre opmærksom på, at der er for ringe aktindsigt også i ekspertudtalelserne i Sundhedsstyrelsen. Det er sådan, at Patientklagenævnet ikke har kunnet få en tilstrækkelig aktindsigt, og derved har de ikke haft et tilstrækkeligt grundlag. Nogle af de mennesker, der sidder og arbejder med det, har meddelt mig, at de synes, de har for lidt aktindsigt til at kunne få den gennemsigthed, de mener er nødvendig for at behandle sagerne.

Jeg skal konkludere – og det vil jeg gerne – at jeg er godt tilfreds med den klare støtte fra SF. Jeg har lyttet mig til, at de fleste andre partier – og også ministeren – er interesseret i at få løst de problemer, der ligger i forbindelse med den lange sagsbehandling, og jeg ser helt klart for mig, at vi vil få et godt udvalgsarbejde, sådan at vi kan få løst de problemer, der er opregnet her i vores forslag, og som de fleste har givet udtryk for at de gerne vil være med til at løse.

Så jeg ser fortrøstningsfuldt på fremtiden, lad os forene kræfterne til fordel for dem, der klager, og til fordel for en effektiv administration.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.